

[Pia Christmas-Møller]

Til hr. Kaj Poulsens mesterlige sving med kagerullen må jeg sige, at hans kunstneriske evner ikke forringes af den situation, som opstår, når Socialdemokratiet bliver trængt af SF i det saglige og fordomsfrie arbejde her i Folketinget. Mere kan jeg ikke anstrenge mig til at anerkende hr. Kaj Poulsen for i denne sag.

Jeg føler derimod, at der er lejlighed til at anerkende indsatsen fra SF – ikke mindst fra SF's ordfører, fru Lilli Gyldenkilde. SF har i mine øjne deltaget på en konstruktiv og fordomsfri måde i dette arbejde. På baggrund af den indsats har vi fundet frem til at fremsætte et forslag til ændring af det af arbejdsministeren oprindeligt stillede forslag, som vi kan støtte.

Sagen er, at indholdet i denne lovgivning drejer sig om en væsentlig forenkling og en væsentlig decentralisering med henblik på at sikre større effektivitet for de samme midler.

Det er jo sådan, at Socialdemokratiet ofte taler om decentralisering og selvforvaltning og lignende, i alt fald på det seneste, men når det kommer til den daglige indsats og den daglige lovgivning, har man utrolig vanskeligt ved at tage konsekvensen af disse fine ord. Man vil frygtelig gerne lovgive fra centralt hold ud i detaljen; man vil meget nødtigt overlade ansvar og forpligtelser til nogen andre. Det er vi i Det Konservative Folkeparti ikke bange for. Vi mener tværtimod, at det er vejen frem, og derfor er vi glade for, at det kunne lykkes at komme igennem med dette lovforslag, så man i højere grad kan forvalte beløbene og midlerne til mobilitetsfremme regionalt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu er det jo sådan i politik, at man kan blive rost ihjel af dem, som ikke plejer at rose én; jeg er temmelig sikker på, at det ikke var fru Pia Christmas-Møllers mening, det kender jeg hende for godt til.

Men jeg vil så til gengæld tage fat i noget af det, som hr. Kaj Poulsen sagde. Hr. Kaj Poulsen sagde afslutningsvis, at han ikke forstod, at SF gik med til dette. Jeg må sige, at dette er et meget lille forslag. Det er et forsøg på at gøre nogle ting bedre, end de er i dag, og det mener jeg at de bliver; der bliver bedre muligheder.

Vi er alle sammen helt på det rene med, at tidligere har det især været højtuddannede, der har brugt muligheden for mobilitetsydelse, men der skal ikke være tvivl om, at vore bestræ-

belser går på, at de, som vi kalder ufaglærte og specialarbejdere, også skal have den mulighed, at hvis de finder sig et arbejde et andet sted end dér, hvor de bor, skal de kunne få hjælp til at flytte.

Hr. Kaj Poulsen kan ryste på hovedet, lige så meget han vil – jeg kan jo håbe, at det kan hjælpe, når tingene bliver rystet lidt – for det er det, der er vore bestræbelser. Det står i lovforslaget, det står i bemærkningerne, og det har i hvert fald været SF's bestræbelser under alle omstændigheder.

Må jeg så også sige, at når hr. Kaj Poulsen siger, at vi går blinde ind i dette, og at vi ikke ved, hvad det er, vi stemmer for, så er det jo – ja, nu skal vi passe på forretningsordenen her, men det er det, man herinde kan kalde en sandhed med visse modifikationer, for selvfølgelig ved vi, hvad det er, vi er gået ind i.

Vi ved godt, at der skal udarbejdes nogle retningslinjer for, hvordan dette skal administreres. Men jeg må da også sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg går temmelig meget ud fra, at retningslinjerne for dette forslag vil blive forhandlet med Landsarbejdsnævnet, som man plejer, og blive forelagt de parter, som nu har stemt for forslaget. Jeg er temmelig sikker på, at det vil vi klare betydelig hurtigere, end man har klaret de bekendtgørelser og de regler, der skulle udarbejdes for administrationen af det forslag, som blev vedtaget med Socialdemokratiets stemmer den 18. december 1988, og som omhandlede de langtidsledige. Mig bekendt er der stadig væk ganske åbne huller i det arbejde, som ikke er blevet dækket ordentligt.

Her er tale om et meget lille beløb, det erkender jeg. Her er tale om, at vi skal se, om det kan blive en succes. Jeg skal så være den første til at komme til hr. Kaj Poulsen og Socialdemokratiet og spørge: Skal vi ikke prøve at lave et fælles forslag om, at vi får flere penge sat af her? For hvis det viser sig, at det er en succes, skal vi selvfølgelig have sat nogle flere penge af. Og ifølge forslaget her kan pengene komme to steder fra. De kan komme udefra, lokalt, og de kan komme herindefra. Jeg ser selvfølgelig helst, at det bliver herindefra, men lad os tale om det, når den tid kommer, for jeg tror, det bliver en succes, og at man får bedre muligheder for mobilitet.

Må jeg sige med hensyn til ændringsforslaget om, at annonceringen skulle udgå, at vi stillede